

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.576/2022/4/II.

A felperes:

felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:

Dr. Rozgonyi Balázs ügyvéd, cím1

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, cím2, ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 33.P.23.358/2020/38.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperest a rejtett kamerás felvételek további felhasználásától tiltja el.

Az elégtételadásra vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy az alperes az ítélet rendelkező részének közzététele során személyl nevét mellőzze.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint külön felhívásra a Magyar Államnak 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a 2016. április 26-i (Műsor címe) című műsorban bejátszotta a (műsor címe)2 című korábbi műsorban a felperesről hozzájárulása nélkül készített rejtett kamerás felvételt, ezzel megsértette a felperes képmáshoz és hangfelvételhez fűződő személyiségi jogát.

Megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a 2015. december 15. napján leadott (műsor címe)2 című műsorában közzétette azt a valótlan tényállítást, miszerint a felperes előszeretettel drogokat szokott használni a lányoknál, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a 2015. december 15. napján leadott (Műsor címe)/(műsor címe)2 című riportműsorban valótlan tényként közölte, hogy a felperes és személyl riportalany közötti valóságos szexuális kapcsolatra a felperes által használt tudatmódosító szer hatására került volna sor, ezzel megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte az alperest, hogy a felperesről rejtett kamerával készített felvételeket a weboldaláról távolítsa el. Egyben eltiltotta az alperest ezen műsor későbbi sugárzásától, illetve újbóli feltöltésétől.

Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a (Műsor címe) című műsorában – annak megszűnése esetén ugyanannak a műsorsávjában – három alkalommal tegye közzé az ítélet rendelkező részét.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000 forint sérelemdíjat, és annak 2017. április 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Akként rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 60.000 forint eljárási illetéket.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 240.000 forint eljárási illetéket.

[2] Határozatában hivatkozott Magyarország Alaptörvényének I. cikkére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § d) és g) pontjára, a 2:45. §-ára, továbbá a 2:48. §-ára, valamint a 2:52. §-ára.

[3] Elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes közszereplőnek tekinthető-e, figyelemmel arra, hogy ebben az esetben a tűrési kötelezettsége is magasabb. A felperes nem vitásan versenyek szervezésével tett szert széles körben ismertségre és maga sem vitatta, hogy ezen tevékenysége mellett kérésükre hölgyeket közvetített ki tehetős férfiak részére. A 3145/2018. (V. 7.) AB határozatra utalással kifejtette, miszerint a közéleti szereplői minőség megállapítása mindig mérlegelés kérdése, jellemzően nem az a meghatározó szempont, hogy az érintettnek mi a státusza, hanem az, hogy a közügyeket érintő nyilvános vitákban önkéntes elhatározása folytán válik-e a közélet alakítójává. A felperes a versenyek kapcsán mindenképpen a közélet alakítójává vált, így közszereplőnek tekintendő, azaz a Ptk. 2:44. §-a alapján fokozott tűrési kötelezettsége van.

[4] A „(műsor címe)2” műsorrész arra figyelemmel készült, hogy bemutassa a felperesnek az ún. escortra irányuló tevékenységét, az arcát ugyan kitakarták az adásban, azonban a hangját nem torzították el. A felvételt utóbb egy másik, a „(műsor címe)3” elnevezésű műsorrészben is bejátszották, ahol maga a riporter közölte, hogy a felperes tudta nélkül rejtett kamerás felvételt készítettek róla, aminek egy hosszabb részletét be is játszották, ezzel pedig beazonosíthatóvá tették a felperest a rejtett kamerával készült felvétel vonatkozásában is.

[5] Az alperesi védekezésre tekintettel kiemelte, hogy a rejtett kamerás felvétel nem bűnmegelőzési célzattal készült, az a felperes tevékenységét kívánta bemutatni, mivel a „(műsor címe)2”, a „(műsor címe)3”, valamint a „elnevezés” című három műsor összefüggött egymással, ezért a felperes személyét a rejtett kamerás felvétel ellenére is beazonosíthatóvá tette még azok számára is, akik egyébként nem ismerték volna fel. Megállapította, hogy mindezek alapján a rejtett kamerás felvételt az alperes jogosulatlanul készítette, ugyanis nem fedte fel a felperes előtt, hogy riportkészítés történik.

[6] Azon sérelmezett közlések, miszerint: „előszeretettel drogokat szokott használni a lányoknál”, továbbá a felperes „és személyl riportalany közötti valóságos szexuális kapcsolatra az általa használt tudatmódosító szer hatására került volna sor” valóságtartalmáért az alperes tekinthető felelősnek függetlenül attól, hogy nem a riporter, hanem az általa megkérdezett riportalany nyilatkozata ez. Ezeket a tényállításokat az alperes

tartozott igazolni, amelyeket nem bizonyított, amely közlésekkel megsértette a felperesnek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[7] Elégtételadásra is kötelezte az alperest azzal, hogy mellőzte az elnézéskérelmet az alperes részéről, mivel aránytalannak tartotta az elkövetett jogsértés súlyához képest.

[8] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontja alapján kötelezte az alperest, hogy a felperesről a rejtett kamerával készített felvételeket a weboldaláról távolítsa el, egyben az (1) bekezdés b) pont alapján eltiltotta, hogy ugyanezen műsort később sugározza, illetve újból feltöltse.

[9] Elutasította a felperes azon kereseti kérelmét, amellyel a TV csatorna részére adott interjú alperes általi felhasználását sérelmezte, mivel az említett riportot saját elhatározásából, nyilvános szereplés alkalmával tette, így annak átvétele az alperes részéről nem valósít meg személyiségi jogsértést. Alaptalannak találta a keresetet a „elnevezés fogalmát a felperesnek köszönhetnék” közlés vonatkozásában is, ugyanis a elnevezés, mint fogalom azt takarja, hogy különböző hölgyeket tehetős férfiaknak közvetítenek ki idegen országokba, így arab országokba is. A felperes eddigi tevékenysége alapján az alperes megalapozottan következtethetett erre, így ez mindenképpen való tényekből levont véleménynek, következtetésnek tekinthető. Szintén elutasította „a kábulatban lévő lány átment a vizsgán” közlés vonatkozásában a keresetet, mivel az a felperesre nézve semmilyen jogsértő kifejezést nem tartalmaz. Elutasította a felperes keresetét a „felperes szexuális kapcsolatok létesítésével leteremtette volna a riportban szereplő prostituáltat és erre figyelemmel az általa szervezett szépségverseny döntőbe kerülését is felajánlotta részére és így lényegében csalással akarta a riportalanyt a verseny döntőjébe juttatni.” Ezen kifejezésből a felperes azt vitatta, hogy ő csalást követett volna el, ugyanakkor azt nem tette vitássá, hogy előtérbe helyezett lányokat és a szexuális kapcsolatra figyelemmel részesítette előnyben a riportalanyt, akit a verseny döntőjébe juttatott. Ezt a folyamatot az alperes már véleményezhette csalásként. Nem bizonyult alaposnak a felperes keresete a fényképfelvételek vonatkozásában sem, mivel a felperes közszereplőnek tekintendő a versenyeket illetően és a fényképfelvételek hivatalos, illetve közszereplés alkalmával készültek.

[10] A sérelemdíj vonatkozásában értékelte a jogsértések súlyát, azt, hogy a felperesre nézve rendkívül sértő kijelentéseket tettek az alperes műsorában, holott ilyen bűncselekmények vonatkozásában nem indult ellene büntetőeljárás, kizárólag kitartottsággal és kerítéssel vádolják.

A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

[12] Kifogásolta, hogy a felperes nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet, a bírósági gyakorlat ugyanis megköveteli, hogy pontosan megjelölje, hogy hányadik perc hányadik másodpercében történt az esetleges jogsértés, nem elegendő a műsornak, illetve egy műsorrészletnek a meghatározása, továbbá a kereset nem jelölte meg szöveghűen, hogy mely közlést tart sérelmesnek.

[13] A felperes közszereplőnek minősül, a sérelmezett közlések nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás megengedett kereteit.

[14] A képmáshoz- és hangfelvételhez való jog megsértésével kapcsolatosan azt hangsúlyozta, hogy a felperes ellen folyamatban lévő büntetőügy alapját képező cselekményről, az általa szervezett versenyekről, illetve lányok szexuális célzatú, külföldre történő kiközvetítéséről szólt a műsorszám. A rejtett kamerás felvétel elkészítésére és felhasználására a felperes közszereplői státusával kapcsolatban került sor, a riporter azt kívánta feltárni, hogy miként közvetít ki külföldre lányokat. Ezt pedig közszereplőként a felperesnek túrníe kell. Azt is szükséges értékelnie, hogy a joggyakorlat a magánéletbe történő önkényes beavatkozást szankcionálja. Ilyen esetben a képmáshoz- és hangfelvételhez való felperesi jog konkurál az őt megillető szólás-, illetve sajtószabadsággal és az utóbbit kell előnyben részesíteni. A közérdek megkívánta, hogy az Smtv.-ben rögzített kötelezettségeit teljesítse egy olyan ügy tájékoztatása során, ahol a felperes személye különös jelentőséggel bír, hogy a nézőkben megfelelő vélemény alakulhasson ki, illetve a további bűncselekmények megelőzhetőek legyenek. Ezen, nem önkényes beavatkozást a felperesnek túrníe kell. Az igazság kiderítéséhez fűződő érdekre is hivatkozott. Nem kizárólag bűnmegelőzési célokat szolgált a rejtett kamerás felvétel elkészítése, az szükséges volt a sajtó-, illetve szólásszabadság érvényesüléséhez, továbbá a felvétel elkészítése a riportban elhangzottak bizonyításához, illetve a felperesi előadás jövőben történő rekonstruálásához is szükséges volt, hiszen enélkül a felperesi nyilatkozatokat mással nem tudta volna bizonyítani. A joggyakorlat pedig nem tartja jogsértőnek az olyan felvétel készítését és felhasználását, amely olyan bizonyíték megszerzésére szolgál, amely másként nem pótolható.

[15] Kiemelte, hogy a felperes nem ismerhető fel a felvételen, ugyanis azon kitakarással szerepelt, továbbá csak egy másik időpontban megjelent műsor alapján, következtetés útján azonosítható be, azonban az ítéletben megállapított időpontban megjelent műsorban a jogsértés feltételei nem álltak fenn, az azonosításra alkalmatlan felvétellel jogsértést nem lehet elkövetni.

[16] A jóhírnévhez való jog megsértésével kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy a felperesnek nincsen keresetőségi joga, mivel a műsorszám alapján nem azonosítható be. Kiemelte, hogy a számára nyilatkozó személy véleménye került a műsorban megjelenítésre, ami okszerű volt, mivel a felperes lakásán az együttlét előtt, alatt és után a nyilatkozónak rosszulléte volt. A tanúként meghallgatott személy⁴ is megerősítette a nyilatkozó személy előadását. Vélemény esetén nincs helye jóhírnév megsértésének a megállapításának. Amennyiben a közlés tényállításnak minősülne, az valós.

[17] A sérelemdíj mértéke vonatkozásában előadta, hogy azt eltúlzottnak tartja az esetleges jogsértés súlyára, a felperes közszereplésére és a folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel. A felperes a sérelemdíj mértékére a két tanú kivételével semmiféle bizonyítást nem ajánlott fel. A jelentős összegű sérelemdíj követelése csak akkor bírhat kellő alappal, amennyiben a felperes többletbizonyítás keretében igazolja a hátrány kimagasló fokát. A tanúk az esetleges hátrányokat nem az ő műsorára, hanem a felperes általi tevékenység és az emiatt indult büntetőügy okában jelölték meg, másrészt a hátrány nem a felperest, hanem a gazdasági társaságot érthette. Kiemelte, hogy az a személy, aki lányok közvetítéséből él, nem sérelmezheti, hogy drogot használónak minősítik, illetve az ezzel kapcsolatos felvételt sem, különösen abban a tekintetben nem, hogy a társadalmi megítélése nem változik hátrányára a drogok használatával kapcsolatos közlések miatt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság eltiltotta a műsor későbbi sugárzásától, illetve az újbóli feltöltésétől, holott az egyes műsorszámoknak csak és kizárólag egy részével kapcsolatban állapított meg jogsértést, így a nem jogsértő tartalom közzétételétől történő eltiltás sérti a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének b) pontját és az sem derül ki az elsőfokú ítéletből, hogy melyik műsor közzétételétől tiltották el.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[19] Megítélése szerint a 2022. március 23. napján kelt keresetpontosításában pontosan előterjesztésre kerültek a sérelmezett műsorokon belül azok az időpontok, amikor a jogsértések megvalósultak és az tartalmazta a sérelmezett kijelentéseket, illetve azok rövid összefoglalását is.

[20] Habár vitatható a közszereplői minősége, de az ítéletben megállapított jogsértések megvalósulását közszereplőként sem lenne köteles tűrni.

[21] Esetleges közszereplői minősége esetén ugyanúgy engedély szükséges a felvétel elkészítéséhez és felhasználásához. A bejátszott rejtett kamerás felvétel nem a közszerepléséről készült, nem tömegfelvétel volt, hanem egy célzott, rejtett kamerával készített felvétel és a büntetőeljárás ismertetéséhez nem volt szükség arra. A droghasználattal kapcsolatos tényállítás pedig nem eshet a tájékoztatás körébe, mivel az nem felelt meg a valóságnak, kábítószerhasználattal összefüggésben semmilyen vád, vagy tényállítás a büntetőhatóságok részéről nem fogalmazódott meg. A rejtett kamerás felvételen a hangja nem került eltorzításra és az egész felvétel egy olyan műsorba került beillesztésre, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy azon ő szerepel, függetlenül attól, hogy az arca kitakarásra került, hiszen mind a felvétel bejátszása előtt, mind az után őt név szerint megemlítette a riporter.

[22] A „(műsor címe)2” című műsorban személyl kifejezetten tényként állította a droghasználatot és tényként állították a lányokkal kapcsolatos droghasználatát is. Ezen kijelentések a személyével kapcsolatosan hangzottak el, a műsor nézői senki másra nem is gondolhattak, csak a névvel is megjelölt személyére. Ismételten hangsúlyozta, hogy droghasználat miatt semmilyen eljárás nem indult, szexuális erőszak büntette körébe eső, más védekezésre, vagy akaratnyilvánításra képtelen állapotát kihasználó szexuális erőszak miatt sem indult vele szemben eljárás. Az ilyen bűncselekményre vonatkozó utalás – függetlenül attól, hogy valaki közszereplő vagy sem –, annak valótlansága esetén kétségtelenül alkalmas a jóhírnév megsértésére.

[23] A sérelemdíj mértéke vonatkozásában értékelni szükséges, hogy a jogsértés a média útján került elkövetésre, a felvételek az interneten is fellelhetők, tehát széles közönséghez, hosszú időn keresztül juthatnak el. A jogsértő magatartások időbeli elhúzódása és súlyossága mindenféle többletbizonyítást szükségtelessé tesznek arra is figyelemmel, hogy a sérelemdíjnak szankciós jellege is van.

[24] Az alperes fellebbezése csekély részben megalapozott.

[25] A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül. Fellebbezés hiányában a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nem érintette a keresetet elutasító rendelkezés vonatkozásában.

[26] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott döntésével nem értett teljes körűen egyet, ezért az elsőfokú határozat rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[27] A felperesi kereseti kérelem, annak a 36. sorszámú pontosítása folytán kellően határozott volt, megjelölte egyértelműen és beazonosítható módon, hogy az egyes műsorszámokban mely közléseket, mely tartalmakat tekinti személyiségi jogot sértőnek.

[28] Az elsőfokú bíróság szintén helytállóan foglalt a körben is állást, hogy a felperes a versenyekhez kapcsolódó tevékenységét, megnyilvánulásait érintően közéleti szereplőnek minősül, így magasabb szinten köteles tűrni ezen tevékenységére vonatkozó alperesi magatartásokat, megnyilvánulásokat, azonban ezen tűrés kötelezettségének is vannak korlátai. A felperest közéleti szereplői minősége sem fosztja meg általánosságban a személyiségi jogi védelemtől.

[29] A rejtett kamerás felvétel vonatkozásában a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy miután a felperes érintett témához kapcsolódó beszélgetése titokban került felvételle, egyrészt a felperes nem számolhatott azzal, hogy megnyilvánulása napvilágra kerül, másrészt pedig nem került abba a helyzetbe, hogy felvétel készítéséhez, valamint a felhasználásához – jelen esetben a műsorszámban való bejátszásához – való hozzájárulásáról dönthessen. Az adott esetben – mérlegelve a rendelkezése álló adatokat – az volt megállapítható, hogy ez az alperesi magatartás oly mértékben volt visszaélészerű, hogy azt a közéleti szereplői minőség okán sem köteles túrni a felperes. Az alperesi eljárás megvalósította a képmáshoz- és hangfelvételhez való jog megsértését. A perbeli esetben a rejtett kamerás felvétel elkészítése nem volt szükséges a sajtó és a szólásszabadság érvényesüléséhez, a sajtó tájékoztatáshoz való jogának, valamint a felperes személyiségvédelmi jogának ütközése során tett érdek mérlegelés során azt kellett szem előtt tartani, hogy a közérdeklődésre számot tartó témában a képmás- és hangfelvételhez való jog korlátozása csak az adott közéleti kérdés megtárgyalhatósága érdekében, arányosan történhet. A (műsor címe)³ című riportban nyilatkozó személy és a riporter megnyilvánulásai hitelességéhez nem volt nélkülözhetetlen a felperesi képmás- és hangfelvétel bejátszása. Annak visszaélészerű elkészítése, a felvétel rögzítésének titkos módja a felperes személyiségi jogainak súlyosabb sérelmét okozta, mint amilyen súlyú korlátozást jelent a közérdeklődésre számot tartó témáról szóló tájékoztatás során a rejtett kamerával, hozzájárulás nélkül készült képmás- és hangfelvétel felhasználásától való tartózkodás. Egyetért a Fővárosi Ítéltábla azzal az alperesi védekezéssel, hogy nem kizárólag bűnüldözési, bűnmegelőzési célzat szolgálhat a rejtett kamerás felvétel elkészítéséhez és felhasználásához, az esetlegesen a sajtószabadság érvényesüléséhez és az elhangzottak bizonyításához is szükséges lehet. A tárgybéli esetben hatásvadász jelleggel jelent meg a bejátszás, az elhangzottakat akár a szerepet játszó riporternő nyilatkozatával is igazolhatta, erősíthette volna a sajtószerv. A rejtett kamera használatával kapcsolatos személyiségvédelmi igényeket a bírói gyakorlat fokozott szigorúsággal ítéli meg. Azt sem lehetett döntő súllyal értékelni, miszerint azért volt szükséges elkészíteni és felhasználni a rejtett kamerás felvételt, mert a felperes ugyanazt a tevékenységet folytatja, ami a vád tárgyát képezi, ami miatt folyamatban van ellene a büntetőeljárás, hiszen az már a nyomozóhatóság hatáskörébe tartozó kérdés.

[30] A beazonosíthatóság kérdése körében szükséges azt hangsúlyozni, hogy három műsorszám került a felperes tevékenységét érintően közzétételre az alperes részéről. Elsőként a „(műsor címe)²”, utána a (műsor címe)³”, majd végül a „elnevezés” című műsorszámok.

[31] A „(műsor címe)²” műsor részben a felperes még nem azonosítható, azonban a „(műsor címe)³” műsorszám részben mind a neve, mind a képmása felismerhető módon bejátszásra került, így ezen utóbbi műsorszám részben is lejátszott rejtett kamerás felvétel ismételt felhasználása folytán a felperes egyértelműen azonosíthatóvá válik a korábban közvetített műsor részletben is. A két műsorszám részlet, a „(műsor címe)²” és „(műsor címe)³” témája és tartalma alapján is összefügg, melyet nemcsak a narrátor által elmondottak, hanem az is erősít, hogy a „(műsor címe)³” műsorszám részletben bejátszott, korábban is felhasznált felvételeken az is feltüntetésre került, hogy azokat már 2015. december 15. napján is lejátszotta az alperes.

[32] Mindezek alapján az elsőfokú bíróságnak a képmás- és hangfelvételhez való jog megsértésének megállapítása a „(műsor címe)2” műsorszámrészlet vonatkozásában helytálló volt, ugyanis a felperes felismerhető volt, továbbá azok felhasználása jogsértő volt.

[33] A jóhírnév megsértésének megállapítása vonatkozásában a másodfokú bíróság rámutat, hogy ezen közlések vonatkozásában szintén beazonosítható a felperes, mivel azok a „(műsor címe)3” műsorszámrészletben hangzottak el, amelyben a felperes neve is elhangzott, továbbá egy másik médiatartalom-szolgáltatónak adott interjúrészlet is bejátszásra került, amelyben a felperes képmása és hangja nem került torzításra. A közlések nem vélemények, mivel kétségtelen tényként azt állítják, hogy a felperes a riportalany és más lányok esetén is – ezen személyek tudta nélkül – kábítószer használt fel, az általa kívánt szexuális aktus megvalósulásának elősegítése érdekében. A közölt tényért pedig az alperes akkor is felelősséggel tartozik, ha azt a megszólaltatott riportalany tette. A tényállítások valóságtartalma vonatkozásában az alperes semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel, a felperes ellen folyamatban lévő büntetőeljárás pedig semmilyen módon nem érintette az állított felperesi kábítószer használatot, felhasználást.

[34] A sérelemdíj mértékének mérséklése nem volt indokolt, ugyanis döntő súllyal volt szükséges értékelni, hogy az alperesi jogsértések nagy nyilvánosság előtt, lineáris médiaszolgáltatásban valósultak meg, továbbá a jóhírnevet sértő közlések ténylegesen bűncselekmény elkövetésével vádolták a felperest, az alperesi felróhatóság magas fokú. Az ilyen jellegű jogsértések folytán a hátrányok bekövetkezése köztudomású ténynek tekintendő, további bizonyítás e körben nem volt szükséges.

[35] Az eltiltás jogkövetkezménye vonatkozásában azonban az elsőfokú bíróság ítéletét szükséges volt megváltoztatni, ugyanis az ítéleti rendelkezés az alperest a teljes műsor későbbi felhasználásától tiltja el, holott ezzel összefüggésben a sérelmes helyzet megszüntetését csak a képmás- és hangfelvételhez való jog megsértése körében, a rejtett kamerás felvételek vonatkozásában rendelte el. A teljes műsorszám további felhasználásától való eltiltás – az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott jogsértő jellegétől való megfosztását követően – már aránytalan sérelmet okozna az alperes számára.

[36] Szintén mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által elrendelt elégtételadásból az alperesi műsorszámrészletben nyilatkozó személy neve közlésének a kötelezettségét, ugyanis az ítélet rendelkező részének közzétételével a jelen perben nem álló személy személyes adatait – hozzájárulás és egyéb jogalap hiányában – közölné az alperes.

[37] Habár a Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését csekély mértékben, a további jogsértéstől való eltiltás jogkövetkezmény terjedelme körében megalapozottnak tartotta, mérlegeléssel úgy tekintette, hogy a fellebbezési eljárásban teljes mértékben pervesztes lett. Az alperes ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban a felperes részéről felmerült perköltséget, melynek összegét a másodfokú bíróság a

32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapított meg.

[38] Szintén a pervezstes alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdése alapján számított a 80.000 forint fellebbezési illetéket, amelyről a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2022. november 17.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró